Ἐπιβάται.

Βοᾷ δὲ καὶ αὐτὰ μονονουχὶ φωνὴν ἐκπέμποντα Νικηφ. Γρηγορᾶς.
ὁρᾶν τὰ τῶν αὐτοῦ γε οἴκων οἰκοδομήματα, μέχρι νῦν Λογ. XII Κεφ. 4 (Γ)
τὴν ἐκείνου κακίαν ἐκτραγῳδοῦντα, λέγω δὴ τὸ τῶν Ἐπι- Σελ. 585
βατῶν φρούριον.

Ἐγὼ δ' ἐκεῖσε ἐπάνειμι, λεπτομερέστερον ἀφηγησόμενος Λογ. XII
ἕκαστα. Ἀπόκαυκος γὰρ ἐκεῖνος ὁ πάντα δεινὸς ἐς ἐπί- Κεφ. 9 (Α)
νοιαν καὶ πολυτροπώτατος, ἐπειδὴ συγκινήσας ἅπαντα, Σελ. 602
ἵνα τὸν ἄρχοντα παρακρουσάμενος αὐτὸς ἐπιβῇ τῆς ἀρ-
χῆς (ὥσπερ δὴ καὶ τοιχώρυχοι ποιοῦσι καὶ λῃσταὶ ποιοῦ-
σιν, οἳ πρότερον τὰ ἐν οἰκίᾳ διαρπάζειν ἔχοντες ἐγχειρεῖν,
πρὶν ἂν τὸ ἐν αὐτῇ κατασβέσωσι φῶς, λέληθεν), κατεγνώ-
σθη μὲν οὐδὲν δ' ἄξιον εἰς ἀμοιβὴν τῆς αὐτοῦ κακίας
ἀπήλαυσε παρ' ἐκείνου ὅμως αὐτὸς ὑφ' αὑτοῦ τε αἰσχυνθεὶς
καὶ δείσας μὴ τὸ μακρόθυμον ὀψέ ποτε ἀποῤῥίψας τῷ
νόμῳ τῆς δίκης χρήσηται κατ' αὐτοῦ, ᾤχετο λάθρα φυγὰς
ὡς εἰρήκειμεν εἰς τὸ φρούριον τῶν Ἐπιβατῶν οὑτωσί πως
λεγόμενον· ὅπερ αὐτὸς ἐκ πολλοῦ πολλοῖς ἀνήγειρεν ἀναλώ-
μασιν ἐν τοῖς παραλίοις τῶν προαστείων τοῦ Βυζαν-
τίου, μικρὸν μὲν ποικίλον δέ, καὶ δαιμονίως ὀχυρόν
τε καὶ δύσμαχον. Εἰς γὰρ ὕψος τύχης ἐξ ἀσήμου γένους
ἀρθεὶς φρόνημα ἔσχεν, ὁποῖον ἂν καὶ οἱ μεθύοντες. Ὑ-
πεκρότησε γὰρ ἀποθανόντος τοῦ βασιλέως ἐπιχειρῆσαι
κατὰ τῆς βασιλείας αὐτός· εἰ δὲ μὴ δυνηθείη, καταφυ-

λεῖν γοῦν εἰς τὸ φρούριον τοῦτο καὶ εἶναι πολέμιοι τῷ κρατήσαντι

Ἀκροπ. Κεφ. XVI
Κεφ. 1 ([illegible])

Σεβαστοκράτορες δ' ἐπὶ τούτοις ὑπὸ τοῦ βασιλέως οἱ δύο τῆς βασιλίσσης Εἰρήνης κεχειροτόνηνται ἀδελφοὶ Ἰωάννης καὶ Μανουήλ, καὶ τοῖς τῷ τοιούτῳ προσήκουσιν ἀξιώματι παρασήμοις, ἐν τε καλύπτραις καὶ ὑποδήμασιν ἅμα κεκόσμηνται· ὧν ἅτερος, ὁ Ἰωάννης, ὀλίγῳ ὕστερον εἰς τὸ τῶν Ἐσβαΐων.